

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 122/23

V Lucemburku dne 13. července 2023

Stanovisko generální advokátky ve věci C-382/21 P | EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann

Generální advokátka T. Čapeta: Mezinárodní dohoda, které je z důvodu její zvláštní povahy odepřen přímý účinek, nemůže mít ani výkladový účinek

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, která je předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku, může mít přímý, a tedy i výkladový účinek, neboť unijní normotvůrce zamýšlel uvést unijní právo v oblasti (průmyslových) vzorů do souladu s touto úmluvou, pokud jde o existenci a dobu trvání práva přednosti

KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr (dále jen „KaiKai“) podala u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“) přihlášku k zápisu tělocvičných a sportovních přístrojů a zařízení jako (průmyslových) vzorů Společenství a uplatnila právo přednosti na základě dřívější mezinárodní přihlášky, kterou podala podle Smlouvy o patentové spolupráci (dále jen „PCT“)¹. EUIPO zamítl právo přednosti uznat. Měl za to, že mezinárodní přihláška podle PCT může sloužit jako základ práva přednosti pro (průmyslový) vzor Společenství. Podle unijních právních předpisů v oblasti (průmyslových) vzorů Společenství² však mělo být takové právo přednosti uplatněno ve lhůtě 6 měsíců, kterou KaiKai nedodržela. Společnost KaiKai tvrdila, že podle Pařížské úmluvy³ činí použitelná lhůta přednosti 12 měsíců a podala žalobu k Tribunálu.

Rozsudkem z dubna roku 2021 Tribunál rozhodnutí EUIPO zrušil⁴. Dospěl k závěru, že se EUIPO dopustil pochybení, když použil šestiměsíční lhůtu přednosti namísto dvanáctiměsíční. Konstatoval, že právo přednosti pro (průmyslový) vzor Společenství může být založeno na dřívější mezinárodní přihlášce podané podle PCT, ale že unijní právo neobsahuje žádné ustanovení ohledně lhůty přednosti, která má být použita. Za účelem vyplnění této legislativní mezery Tribunál zohlednil ustanovení Pařížské úmluvy a lhůtu stanovenou uvedenou úmluvou pro patenty, která činí 12 měsíců. EUIPO podal kasační opravný prostředek, v němž tvrdil, že Tribunál vyplnil (neexistující) mezeru v unijních právních předpisech tím, že přiznal Pařížské úmluvě (kterou rovněž nesprávně vyložil) přímý účinek.

V dnešním stanovisku generální advokátka Tamara Čapeta nejprve objasňuje, že projednávaná věc vyvolává významné otázky týkající se použitelnosti mezinárodních dohod u unijních soudů, a sice vztahu mezi přímým účinkem a výkladovým účinkem mezinárodních dohod, jakož i otázku mezí povinnosti konformního výkladu. To odůvodňuje uznání jeho přijatelnosti prostřednictvím mechanismu filtrování opravných prostředků, podle něhož Soudní dvůr uzná kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti přijatelným, pouze „pokud nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj unijního práva“⁵.

¹ Podepsaná dne 19. června 1970 a naposledy pozměněná dne 3. října 2001.

² Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

³ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsaná dne 20. března 1883, naposledy revidovaná dne 14. července 1967 a pozměněná dne 28. září 1979.

⁴ Rozsudek ze dne 14. dubna 2021, The KaiKai Company Jaeger Wichmann v. EUIPO, [T-579/19](#).

⁵ Viz tisková zpráva č. [53/19](#).

Generální advokátka vysvětluje, že Evropská unie sice není smluvní stranou Pařížské úmluvy, ale tato úmluva ji zavazuje na základě Dohody TRIPS. Účinky, které tato úmluva může mít v unijním právním řádu, jsou proto stejné jako účinky přiznané dohodám WTO. Pokud Soudní dvůr mohl konstatovat, že unijní normotvůrce chtěl uvést své právní předpisy do souladu s konkrétním závazkem v rámci WTO, uznal přímý účinek dohod WTO. Naopak, pokud unijní normotvůrce chtěl přijmout specifické unijní řešení, Soudní dvůr odmítl provést soudní přezkum a vyloučil přímý účinek dohod WTO. Generální advokátka uvádí, že v situacích, kdy je přímý účinek mezinárodní dohody z důvodu její povahy vyloučen s cílem zajistit unijním orgánům politickou diskreční pravomoc, je nutné ze stejných důvodů vyloučit i výkladový účinek této dohody.

Pokud by tedy měl být Pařížské úmluvě odepřen přímý účinek, nemůže mít ani výkladový účinek. Podle generální advokátky však Pařížská úmluva může mít v projednávané věci přímý, a tedy i výkladový účinek. Podle jejího názoru zamýšlel unijní normotvůrce prostřednictvím čl. 41 odst. 1 nařízení č. 6/2002 uvést unijní právo v oblasti (průmyslových) vzorů do souladu s Pařížskou úmluvou, pokud jde o existenci a dobu trvání práva přednosti. Tribunál nevyložil unijní právo *contra legem*, když konstatoval mezeru v příslušných unijních právních předpisech, ani nepochybil, když se pokusil tuto mezeru vyplnit analogicky podle Pařížské úmluvy. Podle generální advokátky Čapeta však Tribunál nesprávně vyložil uvedenou úmluvu v rozsahu, v němž konstatoval, že v případě, že je přihláška (průmyslového) vzoru Společenství založena na dřívější patentové přihlášce, použije se lhůta přednosti v délce 12 měsíců.

Generální advokátka navrhuje, aby Soudní dvůr vyložil Pařížskou úmluvu v tom smyslu, že umožňuje, aby přihláška pozdějšího (průmyslového) vzoru [včetně (průmyslového) vzoru Společenství] byla založena na dřívější patentové přihlášce, pokud je předmět obou přihlášek obsahově totožný. Generální advokátka má za to, že lhůta přednosti činí v takovém případě šest měsíců, jako je tomu v případě lhůty, kterou Pařížská úmluva stanoví pro průmyslové vzory. Generální advokátka tedy dospěla k závěru, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že délka lhůty přednosti závisí na povaze první přihlášky, a nikoli pozdější.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska je zveřejněno na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

